

[Forsvarsministeren.]

målet om tjenestetidens længde, der har spillet en væsentlig rolle under overvejelserne om forsvarets fremtid, er det kendt af alle, at de militære sagkyndige har frarådet en generel nedsættelse af den nuværende tjenestetid.

Regeringen er imidlertid af den opfattelse, at det er vigtigt at finde frem til en løsning, som befolkningen og navnlig de unge kan anerkende som tilfredsstillende, idet det er forudsætningsen for, at der kan opbygges en positiv indstilling til forsvaret, en indstilling, der er nødvendig, for at forsvaret skal kunne løse sin opgave. Man foreslår derfor tjenestetiden nedsat.

Imidlertid er det nødvendigt at drage omsorg for, at forsvarets effektivitet og beredskab ikke derved svækkes, og regeringen har derfor fundet det nødvendigt at lade iværksættelsen af en nedsættelse af tjenestetiden være afhængig af rekrutteringen af frivilligt fast personel i det nødvendige antal. Man vil derved blive i stand til at nedsætte tjenestetiden, uden at beredskabet påvirkes, og man vil kunne besætte de mere krævende tjenesteopgaver inden for forsvaret med faste folk og derved afbøde den virkning, som tjenestetidsnedsættelsen ellers ville have haft på effektiviteten.

Længden af den nuværende tjenestetid er som bekendt ca. 16 måneder, og der er i henhold til loven adgang til genindkaldelser i indtil 60 dage i løbet af de første 9 værnepligtsår. Medens der ikke påtænkes nogen ændring, for så vidt angår hjemmelen til at foretage genindkaldelser, er det hensigten principielt at gennemføre en nedsættelse af tjenestetiden for menige til 12 måneder, dog med undtagelser for visse tjenesteområders vedkommende, idet man for søværnets vedkommende påregner en tjenestetid på 14 måneder uden genindkaldelser og for hærens vedkommende påregner indført garnisonstropper med en tjenestetid på 10 måneder. Det er hensigten årligt at indkalde ca. 2 000 værnepligtige til disse garnisonstropper, der skal anvendes uden for dækningsstyrken, f. eks. til ordonnanser og til tjeneste på kontorer, depoter og lignende.

Med hensyn til den måde, hvorpå det i øvrigt inden for de tre værn er hensigten at gennemføre tjenestetidsnedsættelsen, skal

jeg tillade mig at henvise til bemærkningerne til lovforslagets § 9, stk. 3.

Som det vil fremgå heraf, tilstræbes der ikke en ensartet løsning af tjenestetidsspørgsmålet, men en løsning, der er afpasset efter forholdene i hvert enkelt værn og endda inden for værnene efter våbenart.

Der påtænkes ikke foretaget ændringer i varigheden af den pligtige tjenestetid for korporaler og sergenter. Deres tjenestetid vil som hidtil være henholdsvis 18 og 24 måneder. Det er hensigten, at disse værnepligtige befalingsmænd efter 12 måneders tjeneste skal aflønnes efter samme regler som de frivillige befalingsmænd af samme grader, dog at det endnu står hen, hvorvidt de også bør have bonus. Lykkes det at skaffe det fornødne antal af frivillige, er det vel i øvrigt sandsynligt, at korporaler og sergenter i stigende grad vil komme til at udgå af de frivilliges rækker, og det siger sig selv, at dette vil give større fasthed i enhederne og muligheder for en bedre uddannelse af de værnepligtige.

Også andre forhold vil bidrage til en forbedret uddannelse af de værnepligtige. Jeg har allerede nævnt muligheden for enhedernes bedre forsyning med befalingsmænd; indførelsen af garnisonstropper betyder, at dækningsstyrkerne i højere grad kan koncentrere sig om de egentlige militære opgaver og den militære uddannelse. I øvrigt må uddannelsen inden for de 12 måneder tilrettelægges så rationelt som muligt, så tiden bliver fuldt udnyttet.

Det er vanskeligt på forhånd at sige, hvor lang tid det vil tage at gennemføre en tjenestetidsnedsættelse. Det afhænger af tilgangen af frivillige, men der skulle være gode muligheder for inden for visse områder at gennemføre en nedsættelse af tjenestetiden allerede inden et år. Det behøver dog ikke at være nedsættelse til 12 måneder, idet vi påregner at gennemføre det etapevis.

Naturligvis er spørgsmålet om den nødvendige tilgang af frivillige et åbent spørgsmål. Det må erkendes, at det ikke har været muligt hidtil at skaffe det frivillige personel til værnene i det antal, som man gerne ville have. Det står derfor regeringen klart, at det er nødvendigt at træffe særlige foranstaltninger for at øge tilgangen. Det nødvendige antal af nye frivillige af de